VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2021/1753

z 1. októbra 2021

o rovnocennosti požiadaviek určitých tretích krajín a území v oblasti dohľadu a regulácie na účely zaobchádzania s expozíciami v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 ([1]), a najmä na jeho článok 107 ods. 4, článok 114 ods. 7, článok 115 ods. 4, článok 116 ods. 5, článok 142 ods. 2 a článok 391,

keďže:

(1) Inštitúcie majú plniť kapitálové požiadavky spôsobom, ktorý náležite odzrkadľuje riziká, ktoré tieto inštitúcie na seba preberajú (vrátane kreditného rizika), a to s prihliadnutím na rôzne geografické podmienky, v ktorých vykonávajú svoju činnosť. Kreditné riziko, ktorému sú inštitúcie vystavené v súvislosti s expozíciami voči subjektom nachádzajúcim sa mimo Únie, určuje kvalita príslušného regulačného rámca a dohľadu uplatňovaného na uvedené subjekty v príslušnej tretej krajine, pričom všetky ostatné faktory sú rovnako dôležité.

(2) Inštitúcie majú takisto obmedziť svoje expozície voči jednotlivým klientom, aby sa vyhli nadmernému riziku koncentrácie. Pri výpočte svojich expozícií voči jednotlivým klientom môžu mať inštitúcie možnosť vylúčiť z tohto výpočtu určité typy expozícií voči inštitúciám. Ak sa však klienti nachádzajú mimo Únie, to, či sa s nimi môže zaobchádzať ako s inštitúciami, závisí aj od kvality príslušného regulačného rámca a dohľadu uplatňovaného na tieto subjekty v príslušnej tretej krajine.

(3) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/876 ([2]) sa okrem iného do článku 391 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 zaviedlo ustanovenie, ktorým sa Komisia splnomocňuje prijímať vykonávacie rozhodnutia o tom, či tretia krajina uplatňuje požiadavky prudenciálneho dohľadu a regulácie, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné požiadavkám uplatňovaným v Únii, na účely určenia zaobchádzania s expozíciami podľa štvrtej časti nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Mal by sa preto stanoviť zoznam tretích krajín a území, ktorých požiadavky prudenciálneho dohľadu a regulácie sa považujú za rovnocenné požiadavkám uplatňovaným v Únii na účely článku 391 uvedeného nariadenia. V záujme právnej istoty a konzistentnosti je potrebné zahrnúť všetky ustanovenia o rovnocennosti požiadaviek tretích krajín a území v oblasti dohľadu a regulácie na účely zaobchádzania s expozíciami v súlade s nariadením (EÚ) č. 575/2013 do jedného rozhodnutia. Preto treba vykonávacie rozhodnutie Komisie ([3]) zrušiť a nahradiť.

([1]) Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1.

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/876 z 20. mája 2019, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o ukazovateľ finančnej páky, ukazovateľ čistého stabilného financovania, požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, kreditné riziko protistrany, trhové riziko, expozície voči centrálnym protistranám, expozície voči podnikom kolektívneho investovania, veľkú majetkovú angažovanosť, požiadavky na predkladanie správ a zverejňovanie informácií, a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 150, 7.6.2019, s. 1).

([3]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie 2014/908/EÚ z 12. decembra 2014 o rovnocennosti požiadaviek určitých tretích krajín a území v oblasti prudenciálneho dohľadu a regulácie na účely zaobchádzania s expozíciami podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 (Ú. v. EÚ L 359, 16.12.2014, s. 155).

(4) Článok 107 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 umožňuje inštitúciám zaobchádzať s expozíciami voči investičným spoločnostiam z tretích krajín, úverovým inštitúciám z tretích krajín a burzám z tretích krajín ako s expozíciami voči inštitúciám, a to výlučne len vtedy, ak tretia krajina uplatňuje na daný subjekt požiadavky prudenciálneho dohľadu a regulácie, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné požiadavkám uplatňovaným v Únii.

(5) V článku 114 ods. 7, článku 115 ods. 4 a článku 116 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa stanovujú konkrétne rizikové váhy uplatniteľné na expozície voči ústredným vládam, centrálnym bankám, regionálnym vládam, miestnym orgánom a subjektom verejného sektora nachádzajúcim sa v tretích krajinách, ktoré uplatňujú postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné postupom/režimom uplatňovaným v Únii.

(6) V článku 153 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa stanovuje vzorec na výpočet hodnôt rizikovo vážených expozícií pre expozície voči podnikateľským subjektom, inštitúciám, ústredným vládam a centrálnym bankám podľa prístupu interných ratingov (IRB) a uvádzajú sa podrobné údaje o parametroch, ktoré sa majú použiť na uvedený výpočet, vrátane koeficientu korelácie. V článku 153 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa stanovuje koeficient korelácie uplatniteľný na veľké subjekty finančného sektora. Podľa článku 142 ods. 1 bodu 4 písm. b) uvedeného nariadenia musí finančný subjekt alebo aspoň jedna z jeho dcérskych spoločností na to, aby spĺňali požiadavky na vymedzenie ako „veľký subjekt finančného sektora“, podliehať právu tretej krajiny, ktorá uplatňuje požiadavky prudenciálneho dohľadu a regulácie, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné požiadavkám uplatňovaným v Únii.

(7) V článku 391 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa inštitúciám usadeným v Únii umožňuje zaobchádzať s expozíciou voči súkromnému alebo verejnému podniku tretej krajiny ako s expozíciou voči inštitúcii na účely štvrtej časti uvedeného nariadenia za predpokladu, že podnik by sa považoval za „inštitúciu“ v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 3 uvedeného nariadenia, ak by bol usadený v Únii, a za predpokladu, že mu bolo udelené povolenie v tretej krajine, ktorá uplatňuje požiadavky prudenciálneho dohľadu a regulácie, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné požiadavkám uplatňovaným v Únii.

(8) S cieľom určiť vhodné rizikovo vážené expozície na výpočet kapitálových požiadaviek v prípade kreditného rizika spojeného s expozíciami voči určitým kategóriám subjektov nachádzajúcich sa v tretích krajinách, ako aj vhodné zaobchádzanie s protistranami na účely štvrtej časti nariadenia (EÚ) č. 575/2013, Komisia posúdila rovnocennosť postupov/režimov dohľadu a regulácie tretích krajín vo vzťahu k zodpovedajúcim postupom/režimom dohľadu a regulácie v Únii.

(9) Rovnocennosť bola určená analýzou prudenciálnych postupov/režimov a postupov/režimov dohľadu a regulácie tretích krajín založenou na výsledkoch, ktorou sa testuje schopnosť týchto postupov/režimov dosahovať tie isté všeobecné ciele, aké dosahujú postupy/režimy prudenciálneho dohľadu a regulácie v Únii. Uvedené ciele sa konkrétne týkajú stability a integrity vnútroštátneho aj celosvetového finančného systému ako celku, účinnej a primeranej ochrany vkladateľov a iných spotrebiteľov využívajúcich finančné služby, spolupráce rôznych aktérov finančného systému vrátane regulačných orgánov a orgánov dohľadu, nezávislosti a účinnosti dohľadu a účinného vykonávania a presadzovania príslušných medzinárodne dohodnutých noriem. Aby prudenciálne postupy/režimy a postupy/režimy dohľadu a regulácie tretích krajín dosahovali rovnaké všeobecné ciele ako uvedené prudenciálne postupy/režimy a postupy/režimy prudenciálneho dohľadu a regulácie v Únii, mali by spĺňať súbor operačných a organizačných noriem a noriem v oblasti dohľadu, pričom by mali odzrkadľovať základné prvky požiadaviek Únie v oblasti dohľadu a regulácie uplatniteľných na príslušné kategórie finančných inštitúcií.

(10) Na účely článkov 114, 115, a 116 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by sa rovnocennosť mala určiť s odkazom na postupy/režimy dohľadu a regulácie uplatniteľné na úverové inštitúcie, keďže v rámci uvedených postupov/režimov sa zvyčajne stanovujú rizikové váhy na výpočet kapitálových požiadaviek v prípade kreditného rizika.

(11) Na účely článku 142 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by sa rovnocennosť mala obmedziť na postupy/režimy dohľadu a regulácie uplatniteľné na podniky v tretích krajinách, ktorých hlavný predmet činnosti je porovnateľný s hlavným predmetom činnosti úverovej inštitúcie alebo investičnej spoločnosti v súlade s vymedzením v článku 4 ods. 1 bode 27 uvedeného nariadenia a vzhľadom na vymedzenie v článku 4 ods. 1 bode 3 uvedeného nariadenia.

(12) Na účely článku 391 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by sa rovnocennosť mala obmedziť na postupy/režimy dohľadu a regulácie uplatniteľné na podniky v tretích krajinách, ktorých hlavný predmet činnosti je porovnateľný s hlavným predmetom činnosti úverovej inštitúcie alebo investičnej spoločnosti v súlade s vymedzením v článku 4 ods. 1 bode 3 uvedeného nariadenia.

(13) Komisia s prihliadnutím na nezávislé posúdenia, ktoré vykonali medzinárodné organizácie ako Bazilejský výbor pre bankový dohľad, Medzinárodný menový fond a Medzinárodná organizácia komisií pre cenné papiere, posúdila postupy/režimy dohľadu a regulácie určitých tretích krajín uplatniteľné na úverové inštitúcie, investičné spoločnosti a burzy. Táto analýza umožnila Komisii prijať vykonávacie rozhodnutie 2014/908/EÚ, ktorým sa stanovuje prvotný zoznam tretích krajín a území, ktoré sa považujú za rovnocenné z hľadiska postupov/režimov dohľadu a regulácie, na účely určenia zaobchádzania s príslušnými kategóriami expozícií uvedenými v článkoch 107, 114, 115, 116 a 142 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

(14) Zoznam rovnocenných krajín uvedených vo vykonávacom rozhodnutí 2014/908/EÚ nemal byť vyčerpávajúci ani konečný. Na základe pravidelného monitorovania vývoja postupov/režimov dohľadu a regulácie tretích krajín a území s cieľom posúdiť ich rovnocennosť s postupmi/režimami dohľadu a regulácie v rámci Únie bolo uvedené vykonávacie rozhodnutie následne zmenené vykonávacími rozhodnutiami Komisie (EÚ) 2016/230 ([4]), (EÚ) 2016/2358 ([5]), (EÚ) 2019/536 ([6]) a (EÚ) 2019/2166 ([7]). Uvedenými rozhodnutiami sa rozšírili zoznamy tretích krajín a území, ktoré sa považujú za rovnocenné, pričom sa zohľadnili dostupné zdroje informácií vrátane posúdenia vykonaného medzinárodnými organizáciami a neskôr Európskym orgánom pre bankovníctvo (EBA).

(15) Od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2019/2166 Komisia naďalej monitoruje príslušný vývoj v oblasti prudenciálneho rámca a rámca dohľadu a regulácie tretích krajín, pričom zohľadňuje dostupné zdroje informácií vrátane posúdení, ktoré vykonal orgán EBA. Na základe jedného takéhoto posúdenia orgán EBA odporučil, aby sa prudenciálny rámec a rámec dohľadu a regulácie uplatniteľný na úverové inštitúcie v Bosne a Hercegovine a Severnom Macedónsku považoval za rovnocenný s právnym rámcom Únie na účely článku 107 ods. 4, článku 114 ods. 7, článku 115 ods. 4, článku 116 ods. 5, článku 142 ods. 2 a článku 391 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

(16) Komisia uznáva, že posúdenie prudenciálneho rámca, rámca dohľadu a regulačného rámca uplatniteľného na inštitúcie v Bosne a Hercegovine a Severnom Macedónsku ktoré vykonal orgán EBA, sa vzťahovalo len na úverové inštitúcie, ktorým bolo udelené povolenie podľa príslušných vnútroštátnych právnych predpisov. Toto rozhodnutie by sa preto nemalo uplatňovať na iné subjekty usadené v Bosne a Hercegovine a Severnom Macedónsku.

(17) Vzhľadom na odporúčanie orgánu EBA a na základe vlastného posúdenia Komisia dospela k záveru, že Bosna a Hercegovina a Severné Macedónsko majú zavedené prudenciálne postupy/režimy a postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré spĺňajú súbor operačných a organizačných noriem a noriem v oblasti dohľadu, pričom odzrkadľujú základné prvky prudenciálnych postupov/režimov a postupov/režimov dohľadu a regulácie Únie uplatniteľných na úverové inštitúcie. Preto je na účely článku 107 ods. 4, článku 114 ods. 7, článku 115 ods. 4,

([4]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/230 zo 17. februára 2016, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2014/908/EÚ, pokiaľ ide o zoznamy tretích krajín a území, ktorých požiadavky v oblasti dohľadu a regulácie sa považujú za rovnocenné na účely zaobchádzania s expozíciami podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 (Ú. v. EÚ L 41, 18.2.2016, s. 23).

([5]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/2358 z 20. decembra 2016, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2014/908/EÚ, pokiaľ ide o zoznamy tretích krajín a území, ktorých požiadavky v oblasti dohľadu a regulácie sa považujú za rovnocenné na účely zaobchádzania s expozíciami podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 (Ú. v. EÚ L 348, 21.12.2016, s. 75).

([6]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/536 z 29. marca 2019, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2014/908/EÚ, pokiaľ ide o zoznamy tretích krajín a území, ktorých požiadavky v oblasti dohľadu a regulácie sa považujú za rovnocenné na účely zaobchádzania s expozíciami v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 (Ú. v. EÚ L 92, 1.4.2019, s. 3).

([7]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/2166 zo 16. decembra 2019, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2014/908/EÚ, pokiaľ ide o zahrnutie Srbska a Južnej Kórey do zoznamov tretích krajín a území, ktorých požiadavky v oblasti dohľadu a regulácie sa považujú za rovnocenné na účely zaobchádzania s expozíciami v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 (Ú. v. EÚ L 328, 18.12.2019, s. 84).

článku 116 ods. 5, článku 142 ods. 2 a článku 391 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 vhodné považovať prudenciálne požiadavky a požiadavky v oblasti dohľadu a regulácie uplatňované na úverové inštitúcie v Bosne a Hercegovine a Severnom Macedónsku za požiadavky, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné požiadavkám uplatňovaným v Únii.

(18) Bosna a Hercegovina a Severné Macedónsko by sa preto mali zahrnúť do príslušných zoznamov tretích krajín a území, ktorých prudenciálne požiadavky a požiadavky v oblasti dohľadu a regulácie sa považujú za rovnocenné režimom Únie na účely zaobchádzania s expozíciami v súlade s nariadením (EÚ) č. 575/2013.

(19) Na základe doteraz vykonaných posúdení Komisia dospela k záveru, že Argentína, Austrália, Bosna a Hercegovina, Brazília, Čína, Faerské ostrovy, Grónsko, Guernsey, Hongkong, India, Japonsko, Jersey, Južná Afrika, Južná Kórea, Kanada, Ostrov Man, Mexiko, Monako, Nový Zéland, Saudská Arábia, Severné Macedónsko, Singapur, Srbsko, Švajčiarsko, Turecko a USA majú zavedené prudenciálne postupy/režimy a postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré spĺňajú súbor operačných a organizačných noriem a noriem v oblasti dohľadu, pričom odzrkadľujú základné prvky prudenciálnych postupov/režimov a postupov/režimov dohľadu a regulácie v Únii uplatniteľných na úverové inštitúcie. Preto je na účely článku 107 ods. 4, článku 114 ods. 7, článku 115 ods. 4, článku 116 ods. 5, článku 142 ods. 2 a článku 391 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 vhodné považovať prudenciálne požiadavky a požiadavky v oblasti dohľadu a regulácie uplatňované na úverové inštitúcie nachádzajúce sa v uvedených krajinách za požiadavky, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné požiadavkám uplatňovaným v Únii.

(20) Na základe doteraz vykonaných posúdení Komisia dospela k záveru, že Austrália, Brazília, Čína, Hongkong, Indonézia, Japonsko (obmedzené na subjekty obchodujúce s finančnými nástrojmi typu I), Južná Afrika, Južná Kórea Kanada, Mexiko, Saudská Arábia, Singapur a USA majú zavedené postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré spĺňajú súbor operačných a organizačných noriem a noriem v oblasti dohľadu, pričom odzrkadľujú základné prvky postupov/režimov dohľadu a regulácie v Únii uplatniteľných na investičné spoločnosti. Preto je na účely článku 107 ods. 4, článku 114 ods. 7, článku 115 ods. 4, článku 116 ods. 5, článku 142 ods. 2 a článku 391 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 vhodné považovať požiadavky v oblasti dohľadu a regulácie uplatňované na investičné spoločnosti nachádzajúce sa v uvedených tretích krajinách za požiadavky, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné požiadavkám uplatňovaným v Únii.

(21) Na základe doteraz vykonaných posúdení Komisia dospela k záveru, že Austrália, Brazília, Čína, India, Japonsko, Južná Afrika, Južná Kórea, Kanada, Mexiko, Saudská Arábia, Singapur a USA majú zavedené postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré spĺňajú súbor operačných noriem, pričom odzrkadľujú základné prvky postupov/režimov dohľadu a regulácie v Únii uplatniteľných na burzy. Preto je na účely článku 107 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 vhodné považovať požiadavky dohľadu a regulácie uvedených tretích krajín uplatňované na burzy za požiadavky, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné požiadavkám uplatňovaným v Únii, no len pokiaľ ide o expozície voči burzám nachádzajúcim sa v uvedených tretích krajinách.

(22) Zoznamy tretích krajín a území, ktoré sa na účely príslušných ustanovení nariadenia (EÚ) č. 575/2013 považujú za rovnocenné, nie sú vyčerpávajúce. Komisia bude s pomocou orgánu EBA pokračovať v pravidelnom monitorovaní vývoja postupov/režimov dohľadu a regulácie tretích krajín a území s cieľom aktualizovať v prípade potreby a aspoň raz za päť rokov zoznamy tretích krajín a území stanovené vo tomto rozhodnutí, a to najmä vzhľadom na vývoj v oblasti postupov/režimov dohľadu a regulácie na úrovni Únie a na celosvetovej úrovni v nadväznosti na nové dostupné zdroje relevantných informácií.

(23) Pravidelným preskúmavaním požiadaviek v oblasti prudenciálneho dohľadu a regulácie uplatniteľných v tretích krajinách a územiach uvedených v prílohách I až VI k tomuto rozhodnutiu by nemala byť dotknutá možnosť Komisie vykonať kedykoľvek osobitné preskúmanie týkajúce sa jednotlivej tretej krajiny alebo územia mimo všeobecného preskúmania v prípade, ak je Komisia vzhľadom na príslušný vývoj nútená prehodnotiť svoje rozhodnutie o uznaní rovnocennosti podľa tohto rozhodnutia. Takéto prehodnotenie by mohlo viesť k zrušeniu uznania rovnocennosti.

(24) Opatrenia stanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom Európskeho výboru pre bankovníctvo,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Rovnocennosť požiadaviek uplatňovaných na úverové inštitúcie na účely článku 107 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013

Na účely článku 107 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa tretie krajiny a územia uvedené v prílohe I k tomuto rozhodnutiu považujú za tretie krajiny a územia uplatňujúce na úverové inštitúcie postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré sú rovnocenné postupom/režimom uplatňovaným v Únii.

Článok 2

Rovnocennosť požiadaviek uplatňovaných na investičné spoločnosti na účely článku 107 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013

Na účely článku 107 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa tretie krajiny uvedené v prílohe II k tomuto rozhodnutiu považujú za tretie krajiny a územia uplatňujúce na investičné spoločnosti postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré sú rovnocenné postupom/režimom uplatňovaným v Únii.

Článok 3

Rovnocennosť požiadaviek uplatňovaných na burzy na účely článku 107 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013

Na účely článku 107 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa tretie krajiny uvedené v prílohe III k tomuto rozhodnutiu považujú za tretie krajiny a územia uplatňujúce na burzy postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré sú rovnocenné postupom/režimom uplatňovaným v Únii.

Článok 4

Rovnocennosť požiadaviek uplatňovaných na expozície voči ústredným vládam, centrálnym bankám, regionálnym vládam, miestnym orgánom a subjektom verejného sektora na účely článkov 114, 115 a 116 nariadenia (EÚ) č. 575/2013

Na účely článku 114 ods. 7, článku 115 ods. 4 a článku 116 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa tretie krajiny a územia uvedené v prílohe IV k tomuto rozhodnutiu považujú za tretie krajiny a územia uplatňujúce postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré sú rovnocenné postupom/režimom uplatňovaným na úverové inštitúcie v Únii.

Článok 5

Rovnocennosť požiadaviek na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti na účely článku 142 nariadenia (EÚ) č. 575/2013

Na účely článku 142 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa tretie krajiny a územia uvedené v prílohe V k tomuto rozhodnutiu považujú za tretie krajiny a územia uplatňujúce postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré sú rovnocenné postupom/režimom uplatňovaným v Únii.

Článok 6

Rovnocennosť požiadaviek uplatňovaných na inštitúcie na účely článku 391 nariadenia (EÚ) č. 575/2013

Na účely článku 391 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa tretie krajiny a územia uvedené v prílohe VI k tomuto rozhodnutiu považujú za tretie krajiny a územia uplatňujúce postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré sú rovnocenné postupom/režimom uplatňovaným v Únii.

Článok 7

Zrušenie

Vykonávacie rozhodnutie 2014/908/EÚ sa zrušuje. Odkazy na zrušené rozhodnutie sa považujú za odkazy na toto rozhodnutie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe VII.

Článok 8

Nadobudnutie účinnosti

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Bruseli 1. októbra 2021

Za Komisiu
predsedníčka
Ursula VON DER LEYEN

PRÍLOHA I

ZOZNAM TRETÍCH KRAJÍN A ÚZEMÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 1 (ÚVEROVÉ INŠTITÚCIE)

1. Argentína
2. Austrália
3. Bosna a Hercegovina
4. Brazília
5. Kanada
6. Čína
7. Faerské ostrovy
8. Grónsko
9. Guernsey
10. Hongkong
11. India
12. Ostrov Man
13. Japonsko
14. Jersey
15. Mexiko
16. Monako
17. Nový Zéland
18. Severné Macedónsko
19. Saudská Arábia
20. Srbsko
21. Singapur
22. Južná Afrika
23. Južná Kórea
24. Švajčiarsko
25. Turecko
26. USA

PRÍLOHA II

ZOZNAM TRETÍCH KRAJÍN A ÚZEMÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 2 (INVESTIČNÉ SPOLOČNOSTI)

1. Austrália
2. Brazília
3. Kanada
4. Čína
5. Hongkong
6. Indonézia
7. Japonsko (obmedzené na subjekty obchodujúce s finančnými nástrojmi typu I)
8. Mexiko
9. Južná Kórea
10. Saudská Arábia
11. Singapur
12. Južná Afrika
13. USA

PRÍLOHA III

ZOZNAM TRETÍCH KRAJÍN UVEDENÝCH V ČLÁNKU 3 (BURZY)

1. Austrália
2. Brazília
3. Kanada
4. Čína
5. India
6. Indonézia
7. Japonsko
8. Mexiko
9. Južná Kórea
10. Saudská Arábia
11. Singapur
12. Južná Afrika
13. USA

PRÍLOHA IV

ZOZNAM TRETÍCH KRAJÍN A ÚZEMÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 4 (ÚVEROVÉ INŠTITÚCIE)

1. Argentína
2. Austrália
3. Bosna a Hercegovina
4. Brazília
5. Kanada
6. Čína
7. Faerské ostrovy
8. Grónsko
9. Guernsey
10. Hongkong
11. India
12. Ostrov Man
13. Japonsko
14. Jersey
15. Mexiko
16. Monako
17. Nový Zéland
18. Severné Macedónsko
19. Saudská Arábia
20. Srbsko
21. Singapur
22. Južná Afrika
23. Južná Kórea
24. Švajčiarsko
25. Turecko
26. USA

PRÍLOHA V

ZOZNAM TRETÍCH KRAJÍN A ÚZEMÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 5 (ÚVEROVÉ INŠTITÚCIE A INVESTIČNÉ SPOLOČNOSTI)

Úverové inštitúcie:

1. Argentína
2. Austrália
3. Bosna a Hercegovina
4. Brazília
5. Kanada
6. Čína
7. Faerské ostrovy
8. Grónsko
9. Guernsey
10. Hongkong
11. India
12. Ostrov Man
13. Japonsko
14. Jersey
15. Mexiko
16. Monako
17. Nový Zéland
18. Severné Macedónsko
19. Saudská Arábia
20. Srbsko
21. Singapur
22. Južná Afrika
23. Južná Kórea
24. Švajčiarsko
25. Turecko
26. USA

Investičné spoločnosti rovnocenné „inštitúcii“ podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013:

1. Austrália
2. Brazília
3. Kanada
4. Čína
5. Hongkong
6. Indonézia
7. Japonsko (obmedzené na subjekty obchodujúce s finančnými nástrojmi typu I)
8. Mexiko
9. Južná Kórea

10. Saudská Arábia
11. Singapur
12. Južná Afrika
13. USA

PRÍLOHA VI

ZOZNAM TRETÍCH KRAJÍN A ÚZEMÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 6 (ÚVEROVÉ INŠTITÚCIE A INVESTIČNÉ SPOLOČNOSTI)

Úverové inštitúcie:

1. Argentína
2. Austrália
3. Bosna a Hercegovina
4. Brazília
5. Kanada
6. Čína
7. Faerské ostrovy
8. Grónsko
9. Guernsey
10. Hongkong
11. India
12. Ostrov Man
13. Japonsko
14. Jersey
15. Mexiko
16. Monako
17. Nový Zéland
18. Severné Macedónsko
19. Saudská Arábia
20. Srbsko
21. Singapur
22. Južná Afrika
23. Južná Kórea
24. Švajčiarsko
25. Turecko
26. USA

Investičné spoločnosti rovnocenné „inštitúcii“ podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013:

1. Austrália
2. Brazília
3. Kanada
4. Čína
5. Hongkong
6. Indonézia
7. Japonsko (obmedzené na subjekty obchodujúce s finančnými nástrojmi typu I)
8. Mexiko
9. Južná Kórea

10. Saudská Arábia
11. Singapur
12. Južná Afrika
13. USA

PRÍLOHA VII

Tabuľka zhody

Toto rozhodnutie	Rozhodnutie 2014/908/EÚ
Článok 1	Článok 1
Článok 2	Článok 2
Článok 3	Článok 3
Článok 4	Článok 4
Článok 5	Článok 5
Článok 6	–
Článok 7	–
Článok 8	–